

w Rašynach je hižo něšto króć wobzamkowała, zo dyrbi so ze serbskej Božej službu cyle zastać; potom pak přikhadžeju zaso ludžo a prašeju so fararja, hdy budže zaso raz serbski kemš a serbska spowědź. Tež Njamorojska cyrkwina rada je 1880 postajiła, zo maju serbske bože služby zastać, dokelž su „stari wotemrěli“, a tola bě jich hišće w tym samym lěće 10—14 k Božemu blidu było. Tuž je k. Góslaw zastał, doniž sebi ludžo zaso serbski kemš njepožadaju. Z cyła je w Njamorojskej cyrkwičcy jenož 11 króć wob lěto Boža služba.

Šulska wučba bě we wosadze wot starych časow němska, a přede všem su w Malinju, kaž k. Góslaw powědaše, knjejstwa na smjerec Serbowstwa džěłali a wučerjow nuzowali, zo njebychu nič serbski wučili, ale džěci khostali, hdyž serbski mjez sobu rěča!

Tři posledni serbscy Malińscy wučerjo běchu: Brose 1778—1808, Samuel Kopf z Čorneho Khołmca 1808—36 († 38), Jan Křesćan Nowak z Wórlicy p. Komorowa 1836—74.

We wšěch wsach Malińskeje wosady džěci wjacy serbski njerozumja. W Malinju móže wot 390 wobydleri hišće něšto přez 20, w Radowašojcach wot 160 hišće 20, w Bukowinje wot 220 lědma hišće 10, w Rašynach wot 160 hišće 10, w Lubochowje wot 150 hišće 20 a w Njamorojcach wot 150 hišće 50 (= $\frac{1}{3}$) staršich ludži serbski. W Njamorojcach pak tola hišće trochu lěpje z wotemrěwacym Serbowstwom stoji po swědčenju tamnišeho korčmarja, kiž móže serbski čitać a pisać, a Bjedricha Cerny w Khoćebuzu, kiž je z tamneje strony rodzeny. Z najmjeńša połojca wobydleri (75—100) rozumi hišće tam derje serbski, hdyž tež so mjenje serbski rěči, ludžo pak niže 20 lět njewuměja zwjetša wjacy maćeřnu rěč. — W małej wjesy Ljasku z lědma 90 wobydl. móže hišće 15 wosobow serbski; jena swójba, kiž je z Gółkoje přichla, je hišće cyle serbska.

IX. Wosada: Pricyń.

Tuta wosada wobstoi ze wsow: Pricyń (Pritzen), Kosobuz (Kunnersdorf), Njabadojce (Nebendorf), Nowa Wjes (Neudorf).

Serbske předowanje je tu 1825 ze smjerću fararja Mateja Broniša, rodź. ze Smogorjowa w Błotach, přestało. Matej Broniš